

Efterlønsforslaget

Pensionsfradrag

De nye regler for pensionsfradrag ventes i de første 3-4 år at virke stort set neutralt som følge af overgangsreglen med et bundfradrag på 30.000 kr. i 1999, der nedtrappes over en fireårig periode, samt at de nye regler alene gælder for personer, der fylder 60 år efter 1. juli 1999, og således indføres over en årrække. Effekten ventes at tage til i takt med den stigende pensionsopsparing og nedtrapningen af bundfradraget.

Præmieordning

Præmien til efterlønsberettigede, der arbejder, udgør en selvstændig tilskyndelse til at arbejde mere end 2 år efter, at retten til efterløn er opnået. I kombination med de nye fradragsregler for pension ligger der en betydelig tilskyndelse både til at udskyde tilbagetrækningsalderen og til at trække sig mere gradvist tilbage.

Da præmieordningen også vil omfatte de nuværende 60-66 årige, som har ret til efterløn, forventes præmien at få en vis effekt også de første år. Også for denne gruppe gælder, at de skal arbejde mindst 3.120 timer, før der kan optjenes præmie. På længere sigt er det vurderingen, at præmieordningen vil yde et væsentligt bidrag til en stigende erhvervsdeltagelse blandt de 60 årige og derover og dermed til færre personer på efterløn.

De samlede udgifter til selve præmien skønnes at være ubetydelige i 2001 (som er det første år, hvor der kan ske udbetalinger), 25 mio. kr. i 2002, 100 mio. kr. i 2003 og 475 mio. kr. i 2004. På længere sigt skønnes udgifterne at udgøre omkring 0,8 mia. kr. årligt.

Efterlønsbeviset

Efterlønsbeviset sikrer, at den enkelte ikke mister retten til efterløn på grund af sygdom, og at beregningsgrundlaget ikke falder på grund af eventuel nedsat arbejdstid eller lavere løn. Efterlønsbeviset vil sikre, at ingen behøver trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet på grund af usikkerhed om retten til efterløn. Dette forventes at påvirke erhvervsfrekvensen blandt de over 60 årige i positiv retning.

Enstrengt og fleksibel efterløn

Den langt større fleksibilitet i efterlønsordningen med hensyn til at arbejde i efterlønsperioden, vil trække i to retninger. På den ene side forventes flere af de, der i dag arbejder 200 timer om året, at arbejde mere, ligesom flere nye grupper forventes at supplere efterlønnen med arbejde.

Omvendt vil der være personer, som i dag arbejder 200 timer, der vælger ikke at arbejde. Der vil endvidere være personer, der ellers ville have arbejdet fuld tid, som fremover vil udnytte fleksibiliteten i efterlønsordningen og nedsætte arbejdstiden. Dette kan dog modvirkes af, at den enkelte kan miste retten til lempeligere pensionsfradrag, højere efterlønsydelse og mulighed for at optjene præmie.

Den enstrengede ydelse, som i de første år for de fleste vil være lavere end i den eksisterende ordning, kan dog have nogen betydning for tilgangen, selv om den samlede ydelse over den 5-årige periode er den samme for de fleste.

Personer, der ved overgangen til efterløn har været ledige i mere end 2½ år, har hidtil modtaget efterløn svarende til 82 pct. af maksimale dagpenge fra begyndelsen af efterlønsperioden. Med de nye regler vil denne gruppe fremover modtage en efterløn svarende til højst 91 pct. af maksimale dagpenge.

Det gælder generelt for personer med forudgående ledighed og for personer med lavere individuel dagpengesats end det generelle dagpengemaximum, at ydelserne set over 5 årsperioden under ét med den enstrengede ydelse på 91 pct. vil være højere end efter de gældende regler.

Det vurderes alt i alt, at der vil være en positiv effekt af den fleksible efterløn og den enstrengede ydelse omend af relativ beskeden størrelse.

Særligt efterlønsbidrag

Omlægningen af medlemsbidraget og opsplittningen af dette i et arbejdsløsheds- og et efterlønsbidrag vil overvejende have provenumæssige konsekvenser, jf. bemærkningerne herom i lovforslag nr. L 125, fremsat den 2. december 1998 - Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om seniorydelse (Efterlønsbevis, medlemsbidrag). Lovforslaget er vedtaget som lov nr. 1000 af 23. december 1998.

Ret- og pligt til aktivering for medlemmer, der er fyldt 60 år

Forslaget om at fremrykke ret- og pligt til aktivering til efter 6 måneders ledighed for medlemmer over 60 år skønnes ikke at medføre merudgifter til aktivering i 1999. Det skønnes, at merudgifterne til aktivering vil udgøre ca. 100 mio. kroner i 2000 voksende til ca. 200 mio. kroner i de efterfølgende år.

Merudgifterne til aktivering modsvares af mindreudgifter til dagpenge.